

POSTANOWIENIE

Dnia 10 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 10 czerwca 2015 r.

sprawy S. O.

skazanego za przestępstwo z art. 158 § 3 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 4 września 2014 r.,

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w T. z dnia 11 marca 2014 r.,

p o s t a n o w i ł:

1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,

2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Od prawomocnego wyroku Sądu odwoławczego – Sądu Apelacyjnego kasację wniósł obrońca skazanego S. O. zaskarżając go w całości i zarzucił rażące naruszenie przepisów prawa procesowego mające istotny wpływ na treść wyroku:

- art. 199 k.p.k., art. 199a k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k. poprzez nieprzeprowadzenie dowodu z badania wariografem oskarżonego, pomimo zgłaszania takiego wniosku przez niego na wszystkich etapach postępowania karnego, a przez to pozbawieniem go prawa do obrony;

- art. 4 k.p.k., 5 § 2 k.p.k. i 7 k.p.k. - poprzez ustalenie stanu faktycznego na

podstawie sprzecznych ze sobą i nielogicznych wyjaśnień oskarżonego G., które po dowolnej selekcji i wybraniu poszczególnych zdań z każdej wypowiedzi stworzyły w sposób pozorny prawidłowy stan faktyczny, zupełnie odmienny od zeznań innych współoskarżonych, w konsekwencji przyjęcia wniosku o redukcyjnego naruszając art. 2 § 2 k.p.k. poprzez nieustalenie prawdy materialnej.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądu Okręgowego w T.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest niezasadna w stopniu oczywistym i dlatego podlega oddaleniu na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

W kasacji obrońca wskazał na naruszenie prawa procesowego - art. 199 k.p.k., art. 199a k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k. poprzez nieprzeprowadzenie dowodu z badania wariografem oskarżonego. Faktycznie, oskarżony zgłaszał wniosek o przeprowadzenie badania z wykorzystaniem poligrafu. Sąd Apelacyjny nieuwzględniając zarzutu apelacji o oddaleniu wniosku dowodowego wyraził pogląd, że ustawodawca dopuszcza możliwość posłużenia się tym urządzeniem w celu określonym w art. 192a § 1 k.p.k. Chodzi tu o tzw. badania przesiewowe, zmierzające do wyeliminowania określonej osoby z kręgu „osób podejrzanych” (a nie z kręgu podejrzanych, to jest osób, którym przedstawiono już zarzuty, a tym bardziej - z kręgu oskarżonych, to jest osób, przeciwko którym skierowano akt oskarżenia). Zauważyć jednak należy, co w swoich rozważaniach pominął Sąd Apelacyjny, że dowód z przeprowadzenia badań z użyciem wariografu może być także przeprowadzony w postępowaniu przygotowawczym wobec osoby, który postawiono zarzut popełnienia przestępstwa, jak również w postępowaniu sądowym. Podstawę stanowi art. 199a k.p.k. Jednak oprócz kwestii dopuszczalności przeprowadzenia takiego dowodu, istotniejsza jest jego wartość dowodowa. W orzecznictwie i literaturze utrwalony jest pogląd, że należy mieć na uwadze charakter dowodu z opinii biegłego wydanej na skutek badania z zastosowaniem środków technicznych mających na celu kontrolę nieświadomych reakcji organizmu badanej osoby (art. 199a k.p.k.). Podkreśla się, że jest to dowód o charakterze pośrednim, dowód poszlakowy, który przede wszystkim może być przydatny przy eliminowaniu z kręgu osób podejrzanych osób niewinnych lub przy

weryfikowaniu wersji śledczych. Jego przydatność na późniejszym etapie postępowania jest z reguły istotnie ograniczona. Dowód ten nie może skutecznie służyć badaniu prawdomówności, a wynik badania nie może być wprost wykorzystany jako dowód winy lub niewinności (por. uzasadnienie postanowienia SN z 29 stycznia 2015 r., I KZP 25/14, OSNKW 2015, z. 5, poz. 38 i podana tam literatura). Wobec tego, pomimo skutecznie wykazanej w kasacji dopuszczalności takiego dowodu, jednak jego nieprzeprowadzenie nie miało istotnego wpływu na treść orzeczenia z uwagi na nieprzydatność wyniku badania wariograficznego na etapie postępowania sądowego dla ustaleń faktycznych co do sprawstwa oskarżonego. Warto podkreślić, iż Sąd Apelacyjny kontrolując zaskarżony wyrok dysponował także innymi dowodami świadczącymi o jego winie.

W kasacji obrońca zakwestionował wartość wyjaśnień oskarżonego P.G.

Zarzut ten był już wywiedziony w apelacji i Sąd odwoławczy poddał go ocenie, którą należy podzielić. Podkreślić należy, że Sąd Okręgowy analizując wyjaśnienia P. G. przedstawił i uargumentował swoje stanowisko, przy czym - zdaniem Sądu odwoławczego - uczynił to - wbrew zarzutom apelacji - w sposób uwzględniający całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy (czyniąc zadość wymogom art. 410 k.p.k.), a także w sposób logiczny oraz zgodny ze wskazaniami wiedzy, a także z zasadami doświadczenia życiowego. Nie bez znaczenia jest również fakt, że P. G. wskazując na współdziałanie P. K. i S. O. w pobiciu pokrzywdzonego w żadnej mierze nie pomniejszał swej roli w dokonaniu przestępstwa; a jego wyjaśnienia znajdują potwierdzenie pośrednio między innymi w zeznaniach świadków, opinii medyczo - sądowej i opinii sądowo - psychiatryczno - psychologicznej. Dlatego też, wbrew zarzutom skarżącego, przeprowadzona kontrola odwoławcza co do oceny wyjaśnień P. G. została dokonana w sposób prawidłowy, szczegółowy i wszechstronny. W kasacji obrońca wskazując na naruszenie szeregu zasad procesowych w tym kontekście kwestionuje w istocie ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd *meriti*, który to zabieg jest na etapie postępowania kasacyjnego niedopuszczalny.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu.

